

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 687/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. J.	w dniu 8 grudnia 2010 roku w W. z mieszkania numer (...) przy Al. (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego łańcuszka o wartości 200 zł oraz portfela z zawartością dowodu osobistego nr (...) na nazwisko Z. S.,	

		prawa jazdy nr (...) na nazwisko Z. S., dowodu rejestracyjnego pojazdu nr (...), kartę miejską na nazwisko Z. S., karty bankomatowej (...) oraz gotówki w kwocie 1500 PLN, zaś wartość szkody wyniosła 1800 zł na szkodę Z. K. tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. J. od dnia 01.09.2010 r. zamieszkiwała wraz ze swoim partnerem N. K. w mieszkaniu przy ul. (...) z G. w W.. M. J. w dniu 08.12.2010 r. skontaktowała się z E. P., którą wcześniej na początku grudnia poznała celem umówienia się na obejrzenie mieszkania do wynajęcia przy Al. (...) 26/69 w W., którego właścicielką była przyjaciółka E. – A. Ś.. Kobiety umówiły się na wieczór tego samego dnia. E. P. poprosiła swoją przyjaciółkę Z. S. (uprzednio K.) aby towarzyszyła jej podczas spotkania z M. J., której na prośbę A. Ś. miała pokazać ww. mieszkanie. Około godziny 20 Z. S. przybyła do mieszkania w którym już były E. P. oraz M. J.. Kobieta	Zeznania Z. S. (uprzednio K.)	2-2v 7v 169v 427-428	

położyła swoją torebkę koło kanapy, po czym wyszła do kuchni zrobić sobie coś do picia. Po chwili również E. P. opuściła pokój i udała się do łazienki. M. J. wykorzystując okazję, że została sama w pokoju sięgnęła po torebkę Z. S. i zabrała z niej złoty łańcuszek o wartości 200 zł oraz portfel, w którym znajdowała się gotówka w kwocie 1500 zł oraz dokumenty w postaci: dowodu osobistego nr (...) na nazwisko Z. S., prawa jazdy nr (...) na nazwisko Z. S., dowodu rejestracyjnego pojazdu nr (...), karta miejska na nazwisko Z. S., karta bankomatowa (...). Łączna wartość skradzionych rzeczy wynosiła 1800 zł. M. J. szybko niezauważona opuściła mieszkanie.			
Zeznania świadka E. P.	5v 464		
Zeznania świadka N. K.	464		
Umowa najmu	293-295		
M. J. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 6.03.2015 r. sygn. V K 1071/12 została skazana m.in. za 3 czyny polegające na doprowadzeniu (...)	Protokół oględzin akt V K 1071/12	201-252	

Spółka z o.o. , Banku (...) S.A. oraz (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przy zawieraniu umów na nazwisko Z. S. poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości. <u>Powyższe umowy zostały zawarte w dniach 09.12.2010 r. (2 umowy) oraz 13.12.2010 r.</u> Wyrok uprawomocnił się dnia 14.03.2015 r.			
M. J. ma 34 lata. Jest osobą karaną sądownie.	Karta karna	435-436	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka Z. K.	Zeznania są jasne, logiczne i konsekwentne. Świadek rzeczowo i szczegółowo opisała okoliczności w	

których doszło do przestępstwa, wartość szkody wyczerpująca precyzując skradzione rzeczy w tym dokumenty, a także sposób ustalenia personaliów sprawcy (facebook).

Sąd nie doszukał się w treści zeznań oraz postawie świadka żadnych powodów, dla których świadek miałaby celowo obciążać oskarżoną. Jej zeznania w tym zakresie były zgodne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym w niniejszej sprawie, wobec czego Sąd nie odmówił jej zeznaniom atrybutu wiarygodności. Sąd Rejonowy przy tym nie dopatrył się żadnych powodów, dla których pokrzywdzona miałaby w tym zakresie, niezasadnie pomawiać oskarżoną. Bezpośredni kontakt Sądu ze świadkiem w toku rozprawy zdaje się potwierdzać prawdziwość relacji świadka. Sąd nie dopatrył się przy tym jakichkolwiek podstaw do podważenia jej zeznań, wręcz przeciwnie, ocenił je jako szczere i pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Sąd nie doszukał się w postawie świadka, czy w treści jej zeznań, elementów stronniczości, czy braku obiektywizmu, które dawałyby podstawę do odmówienia wiary jej relacjom i budziły

		wątpliwości co do ich wiarygodności.	
	Zeznania świadka E. P.	Wiarygodne, logiczne i spójne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.	
	Zeznania świadka N. K.	Wiarygodne i logiczne. Świadek zaprzeczył aby oskarżona miała wyjeżdżać do D. w dniu 08.12.2010 r.	
	Zeznania świadka R. J. 84v,	Pierwsze zeznania złożone przez świadka zostały ocenione jako wiarygodne. Świadek wskazała w nich, że oskarżona wyjechała z D. w 2007r. i nie odwiedza nikogo z rodziny.	
	dokumenty	Nie budziły wątpliwości Sądu także pozostałe dowody, zgromadzone w niniejszej sprawie. Żadna ze stron nie podnosiła wobec zgromadzonych dokumentów zarzutów, nikt nie kwestionował w ich zakresie podpisów i treści.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	wyjaśnienia oskarżonej 39-40 312 426-427	Sąd nie uwzględnił wyjaśnień, w których oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (tłumacząc się nieobecnością w (...).12.2010 r.) uznając - w ślad za pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym jak zeznaniami pokrzywdzonej i świadka E. P. oraz akt postępowania V K 1071/12 - iż treść tych wyjaśnień stanowi wyłącznie linię obrony oskarżonej. Analiza tych wyjaśnień prowadzi do wniosku, że była to obrona nieudolna, oskarżona zdaje się całkowicie pomijać fakt skazania jej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 6.03.2015 r. sygn. V K 1071/12 m.in. za 3 czyny polegające na doprowadzeniu (...) Spółka z o.o., Banku (...) S.A. oraz (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przy zawieraniu umów na nazwisko Z. S. poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości.	
	Zeznania świadka K. J. 197v, 464	Niewiarygodne i sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Nie ulega wątpliwości, że świadek jako osoba najbliższa dla oskarżonej (brat) próbował wspierać	

		jej linię obrony jakoby dnia 08.12.2010 r. znajdowała się w D. a nie w W. pomagając mu w przygotowaniach maturalnych. Nadto twierdzeniom świadka w ww. zakresie zaprzeczył świadek N. K. (partner oskarżonej), który wskazał że nie przypomina sobie aby oskarżona wyjeżdżała na święta do rodziców w 2010 r., wprost przeciwnie świadek podniósł, że to właśnie K. J. w grudniu 2010 r. przyjechał do ich mieszkania w W..	
	Zeznania świadka R. J. 194v, 463-464	Kolejne zeznania świadka zostały ocenione jako niewiarygodne, albowiem pozostają w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek jest osobą najbliższą dla oskarżonej i stara się wspierać jej linię obrony.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Sąd uznał oskarżoną M. J. za winną czynu wyczerpującego znamiona z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Koniecznym elementem kradzieży jest działanie w celu jej przywłaszczenia. Zgodnie z dominującą w polskiej doktrynie i orzecznictwie teorią zawładnięcia skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie (wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia 1985 roku w sprawie II KR 311/84). Przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. polega na kradzieży karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Z kolei przestępstwo stypizowane w art. 275 k.k. polega między innymi na kradzieży dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby, zaś czyn z art. 276 k.k. – na niszczeniu, uszkodzeniu, czynieniu bezużytecznym, ukrywaniu lub usuwaniu dokumentu, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać.

Oskarżona swoim jednym zachowaniem wyczerpała znamiona wymienionych powyżej kilku czynów, bowiem dokonała kradzieży złotego łańcuszka o wartości

200 zł jak to wynika z zeznań pokrzywdzonej oraz portfela z zawartością m.in. pieniędzy (1500 zł w gotówce). Łączna wartość skradzionego mienia wynosiła 1800 złotych. W skradzionym portfelu znajdowały się dowód osobisty nr (...) na nazwisko Z. K. oraz karta bankomatowa banku (...). Tym samym zachowanie oskarżonej wyczerpało dyspozycję art. 278 § 5 k.k. (karta bankomatowa) i art. 275 § 1 k.k. (dowód osobisty). W portfelu znajdowały się również inne dokumenty pokrzywdzonej którymi oskarżona nie miała prawa wyłącznie rozporządzać w postaci prawa jazdy nr (...), dowodu rejestracyjnego pojazdu nr (...), karty miejskiej, przez co zachowanie oskarżonej należy kwalifikować z art. 276 k.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał oskarżoną M. J. winną popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Konieczna przy tym była zmiana opisu przypisanego czynu oskarżonej poprzez doprecyzowanie zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonej, że wartość łańcuszka wynosiła 200 zł, zaś wartość szkody wyniosła 1800 zł a czyn ten został popełniony

na szkodę Z. K., która zmieniła nazwisko po wyjściu za mąż.

Sąd zastosował przepisy obowiązujące w dacie czynu, jako względniejsze dla sprawcy mając na uwadze ogół przepisów obowiązujących w tamtym czasie i obecnie, a nie jedynie sankcję karną, która nie uległa zmianie. Za zastosowaniem przepisów obowiązujących poprzednio przemawiały przepisy dotyczące środka karnego obowiązku naprawienia szkody, do czego Sąd odniesie się poniżej, w części uzasadnienia w zakresie kar i środków karnych.

Sąd w przedmiotowej sprawie nie dopatrzył się żadnych okoliczności, które wyłączałyby możliwość przypisania oskarżonej winy. Jest ona osobą pełnoletnią, dojrzałą, poczytalną, nie działała pod wpływem błędu, a co więcej miała świadomość bezprawności swych czynów. Można więc było od niej wymagać zachowania zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi, a jej postępowania nie usprawiedliwiają żadne okoliczności.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. J.	I	1	Przystępując do wymiaru kary wobec oskarżonej M. J.. Sąd miał na

względnie dyrektywy ich wymiaru przewidziane art. 53 k.k. Zgodnie z treścią § 1 wskazanego wyżej przepisu Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zaś z § 2 tego przepisu wynika, iż wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego

Wymierzając **M. J.** za przypisany jej czyn karę 5 miesięcy ograniczenia

wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym Sąd zatem uwzględnił:

1. ustawowe zagrożenie za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. (podstawa wymiaru kary z uwagi na treść art. 11 § 3 k.k.) karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

2. brzmienie ustawy karnej w dacie popełnienia czynu jako względniejszej dla oskarżonej z uwagi na czas popełnienia czynu

art. 58 § 3 k.k. zgodnie z którym jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd **może** orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

(obecnie obowiązujący przepis art. 37a § 1k.k. nakłada obowiązek orzeczenia środka karnego, środka kompensacyjnego lub przypadku obok kary grzywny czy ograniczenia wolności a także minimalny wymiar ka wolnościowych- „Jeżeli przestępstwo jest

zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek”)

3. znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się:

-naruszenie jednym czynem istotnych dóbr prawnych, jakim są mienie, prawo własności dokumentów oraz możliwości korzystania z dokumentów przez osoby uprawnione, rozmiar wyrządzonej szkody, szczególnie naganna motywacja oskarżonej, jaką była chęć osiągnięcia w szybki sposób korzyści majątkowej;

4. znaczny stopień winy oskarżonej, która w chwili czynu była osobą dojrzałą i poczytalną, a więc w pełni zdolną do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działała w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której można było oczekiwać od niej zachowania zgodnego z prawem;

5. postawa oskarżonej w czasie procesu – brak skruchy wskazuje na to, że jest osobą zdegenerowaną, skłoną do osiągnięcia drogą przestępstwa korzyści majątkowej, zwłaszcza że oskarżona jest osobą młodą i zdolną do pracy zarobkowej;

6. wyczerpanie przez oskarżoną swoim czynem znamion trzech przestępstw;

7. działanie z zamiarem bezpośrednim;

8. wielokrotna karalność za przestępstwa, w tym także przestępstwa przeciwko mieniu (k. 435-436);

9. okoliczności łagodzące: brak

10. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej: wymierzona kara uświadomi jej fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a przez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, stanowić będzie na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo;

11. potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa: wyrobienie przekonania o

			nieuchronności sankcji, ugruntowanie poczucia obowiązku i określonych norm i wartości oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego prawa, a także uświadomienie społeczeństwu, że przestępstwa przeciwko mieniu spotykają się z ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wymiarze jest w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu o uwzględnia stopień jej winy, ponadto spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonej i jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, będzie w sposób prawidłowy kształtowała świadomość prawną społeczeństwa.
M. J.	II	1	Sąd nałożył na oskarżoną obowiązek naprawienia szkody stanowiącej równowartość utraconego mienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Z. K. kwoty 1800 zł stosując art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. jako względniejszy dla oskarżonej na zasadzie art. 4 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z wyrokiem SN z dnia 04.02.2002 r. w sprawie II KKN 385/01 orzeczenie obowiązku naprawienia szkody obejmuje tylko

rzeczywistą szkodę powstałą w wyniku popełnienia przestępstwa, bez uwzględnienia odsetek. Orzeczony środek karny będzie bezpośrednią dolegliwością dla oskarżonej i dodatkowo wzmocni wychowawcze oddziaływanie kary.

Przed wejściem w życie przepisów zmieniających Kodeks karny z dniem 1 lipca 2015 r. obowiązek naprawienia szkody był środkiem karnym i miał charakter penalny, a więc odnosiły się do niego w pełni zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej np. mniej lub bardziej znaczącą rolą w popełnieniu przestępstwa lub też skalę w skorzystania z owoców tegoż przestępstwa. W wyroku z dnia 23 lipca 2009 r., V KK 124/09, LEX nr 519632, Sąd Najwyższy stwierdził, że "(...) z samej istoty środka karnego przewidzianego w art. 39 pkt 5 k.k. i art. 46 § 1 k.k. wynika jego prawnokarny, represyjny charakter, dopiero w drugim rzędzie realizujący też funkcję kompensacyjną (...)". Po dniu 1 lipca 2015r. orzekanie o obowiązku naprawienia szkody jest wyłącznie rozstrzygnięciem w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Sąd stosując ustawę karną w aktualnie obowiązującym brzmieniu Sąd byłby

			zobligowany do zastosowania przepisów prawa cywilnego w tym ustawowych odsetek (art. 359 k.c.).
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Co do zasady niedopuszczalne jest orzekanie częściowo zgodnie z przepisami ustawy obowiązującej poprzednio, a częściowo według przepisów ustawy nowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1970 r., V KRN 402/69, OSNKW 1970, nr 4-5, poz. 37, z glosą W. Woltera, PiP 1971, z. 1; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2001 r., V KKN 346/99, Prok. i			

Pr.-wkl. 2001, nr 12, poz. 1), zatem Sąd, orzekając w niniejszej sprawie, w całości zastosował przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w czasie popełniania przypisanego oskarżonej czynu.		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach był art. 624 § 1 k.p.k. który stanowi wyjątek od reguły ponoszenia przez oskarżonego kosztów sądowych w przypadku wydania przez sąd wyroku skazującego (art. 627 k.p.k.) Zgodnie z tym przepisem sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Wskazać należy, że sytuacja majątkowa oskarżonej wskazuje, że uiszczenie kosztów sądowych stanowiłoby dla niej znaczącą dolegliwość. Mając na	

	uwadze powyższe, Sąd zwolnił oskarżoną M. J. od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.	
IV	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. W. kwotę 588,00 zł powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu na etapie postępowania sądowego. Powyższa kwota została określona na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. obrońca brał udział w 3 terminach rozprawy, a zatem należało mu przyznać wynagrodzenie obliczone według wzoru 420 zł (stawka za udział w rozprawie) + 84,00 zł (20% stawki w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień - § 20 rozporządzenia), a więc w kwocie 588,00 zł powiększonej o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...).	
1.1Podpis		